

99.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 12 grudnia 1933 r.

o patentach retmańskich.

Na podstawie art. 11, ust. 2 i art. 25 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 266), zmienionego ustawą z dnia 18 lutego 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 215) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Patent retmański może uzyskać, kto:

- 1) ukończył 21 lat życia;
- 2) posiada znajomość języka polskiego w słowie;
- 3) posiada sprawność fizyczną, w szczególności zdolność rozróżniania barw i dobry słuch;

4) posiada znajomość przepisów o uprawianiu żeglugi i spławu na śródlądowych drogach wodnych, w szczególności przepisów, odnoszących się do spławu tratw;

5) po ukończeniu 16 lat życia był zatrudniony w zawodzie flisackim w charakterze członka załogi co najmniej przez 36 miesięcy; nie wlicza się do tego okresu zatrudnienia czasu pracy na tratwach zimujących lub będących w postoju ponad 30 dni.

(2) Cudzoziemcy mogą uzyskać patent retmański, jeżeli przysługuje im to prawo na mocy umów międzynarodowych. W braku takich umów właściwy wojewoda może zezwolić na wydanie cudzoziemcowi patentu retmańskiego.

§ 2. Ubiegający się o patent retmański powinien złożyć podanie do któregośkolwiek państwowego zarządu wodnego. Do podania o patent retmański należy dołączyć:

- 1) dowód ukończenia 21 roku życia;
- 2) świadectwo lekarskie, wydane przez lekarza urzędowego lub przez lekarza Kasy Chorych, stwierdzające kwalifikacje, wymienione w § 1 ust. (1) p. 3;
- 3) dowód zatrudnienia w zawodzie flisackim (§ 1 ust. (1), p. 5), wydany przez właścicieli tratw, na których ubiegający się o patent pracował, lub przez pełnomocników tych właścicieli;
- 4) świadectwa szkolne, jeśli ubiegający się o patent je posiada;
- 5) dwie nienaklejone fotografie (4,5 × 6 cm).

§ 3. (1) Patent retmański wydaje państwowy zarząd wodny, do którego złożono podanie.

(2) Państwowy zarząd wodny wyda patent retmański, jeżeli uzna, że ubiegający się o patent odpowiada warunkom, określonym w § 1 ust. (1).

(3) W razie zagubienia patentu retmańskiego może być wydany duplikat.

(4) Patent retmański sporządza się na trwałym papierze koloru jasno-zielonego, według wzoru, ustalonego w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

§ 4. (1) Każdy organ nadzorczy nad żeglugą i spławem ma prawo tymczasowo odebrać patent retmański, jeżeli względy bezpieczeństwa tego wymagają, w szczególności:

- a) jeśli posiadacz patentu retmańskiego spowodował rozbicie lub zatonięcie statku, łodzi lub tratwy, pozbawienie życia osób albo uszkodzenie mostów lub innych budowli wodnych;
- b) nie przestrzega przepisów o spławie lub
- c) nie stosuje się do zarządzeń organów nadzorczych.

Organ nadzorczy, który odebrał patent retmański, obowiązany jest przedstawić bezzwłocznie odebrany patent państwowemu zarządowi wodnemu, któremu służbowo podlega, a ten — stosownie do wagi przekroczenia — albo zwróci go retmanowi albo unieważni wydany przez siebie patent retmański albo celem unieważnienia go przesła temu państwowemu zarządowi wodnemu, który go wydał.

(2) Państwowy zarząd wodny, który wydał patent retmański, powinien go unieważnić, jeżeli posiadacz patentu utracił warunki, określone w § 1 ust. (1) p. 3, albo nie daje gwarancji prowadzenia tratwy bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego.

(3) Osobie, której patent retmański unieważniono, można wydać ponownie patent retmański w razie zaistnienia warunków i okoliczności, zasługujących na uwzględnienie, jednak nie wcześniej niż po upływie roku od czasu odebrania patentu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Załącznik do § 3 ust. 4 rozp. Ministra Komunikacji z dnia 12 grudnia 1933 r. (poz. 99).

Państwowy Zarząd Wodny w

Nr.

. dnia

Miejsce na
fotografię

RZECZPOSPOLITA POLSKA

PATENT RETMAŃSKI

Pan
(nazwisko i imię)

urodzony w dn. 19 . . . r.

uprawniony jest do samodzielnego kierowania tratwami.

(podpis)

(pieczęć)